1957 Jun 25 ILO Genève

719 Konvensjon 105 om avskaffelse av tvangsarbeid.

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève og har trådt sammen til sin 40. sesjon den 5. juni 1957, og

som har drøftet spørsmålet om tvangsarbeid som er fjerde punkt på sesjonens dagsorden, og

som har merket seg reglene i Tvangsarbeidskonvensjonen av 1930, og

som har merket seg at Slaverikonvensjonen av 1926 fastsetter at alle nødvendige tiltak skal gjøres for å hindre at obligatorisk arbeid eller tvangsarbeid utvikler seg til forhold som er analoge med slaveri, og at tilleggskonvensjonen av 1956 om avskaffelse av slaveri, slavehandel og institusjoner og praksis som har likhet med slaveri, fastsetter fullstendig avskaffelse av livegenskap på grunn av gjeld og andre former for livegenskap, og

som har merket seg at konvensjonen av 1949 om vern for arbeidernes avlønning fastsetter at lønningene skal utbetales regelmessig og forbyr betalingsmåter som fratar arbeideren en virkelig mulighet for å avslutte et arbeidsforhold, og

som har besluttet å vedta ytterligere forslag med sikte på avskaffelse av visse former for obligatorisk arbeid eller tvangsarbeid som utgjør en krenkelse av de menneskerettigheter som er omhandlet i De forente nasjoners pakt og kommet til uttrykk i Den universelle erklæring om menneskerettighetene, og

som har bestemt at disse forslag skal ha form av en internasjonal konvensjon,

Vedtar i dag 25. juni 1957 følgende konvensjon som skal benevnes

konvensjonen om avskaffelse av tvangsarbeid, 1957.

Art. 1. Enhver medlemsstat i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som ratifiserer denne konvensjon påtar seg å undertrykke og ikke gjøre bruk av noen form for tvangsarbeid eller obligatorisk arbeid —

a) som et middel til politisk tvang eller opplæring, eller som straff for å ha eller gi uttrykk for politiske synsmåter eller synsmåter som ideologisk er i strid med det bestående politiske, sosiale eller økonomiske system,

b) som en metode for å mobilisere og gjøre bruk av arbeidskraft for økonomiske utbyggingsformål,

c) som et middel i arbeidsdisiplinen,

d) som straff for å ha deltatt i streiker,

e) som et middel i rasemessig, sosial, nasjonal eller religiøs diskriminering.

Art. 2. Enhver medlemsstat i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som ratifiserer denne konvensjon forplikter seg til å gjøre effektive tiltak for å sikre øyeblikkelig og fullstendig avskaffelse av tvangsarbeid eller obligatorisk arbeid som angitt i artikkel 1 i denne konvensjon.

Art. 3. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 4. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 5. 1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse trer ikke i ikraft før et år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 6. 1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsigelser som er sendt ham av organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 7. Generaldirektøren for det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsigelser som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Art. 8. Når styret for Det internasjonale arbeidsbyrå finner det nødvendig, skal styret forelegge for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Art. 9. 1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal —

a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon uten hensyn til reglene i artikkel 5 ovenfor, forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft;

b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 10. Den engelske og den franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.